

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1869

гр. София, 23.03.2017 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 37
състав**, в закрито заседание на 23.03.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Славина Владова

като разгледа дело номер **2879** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 4 § 3 от Договора за европейски съюз (Д.).

Производството е образувано по исковата молба от С. А. Д., гражданин на Румъния и М. М. В. (във връзка с определение 1435 от 02.03.2017г. на АССГ, 4 състав по адм.д. № 3611/2016г. и разпореждане от 22.03.2017г. на АССГ, 37 състав за присъединяване на адм.д. № 3611/2016г. към настоящото адм.д. № 2879/2016г.), и двамата с посочен адрес в [населено място] срещу Българска народна банка и Министерство на финансите, с която се иска:

1 Иск за обезщетение в размер на 1936,37 евро за влога с титуляр С. А. Д. и в размер на 2673,34 щатски долара за влога с титуляр М. митев В. с твърдението, че средствата по депозитите са съпругеска имуществена общност, представляващи лихва за забава за заплащане на сумата от 100 000 евро, представляваща гарантирания размер на вложението на ищеца в ТБ [фирма] (по – долу К.), в резултат на незаконосъобразни действия и бездействия на ответника БНБ и МФ;

2. Иск за установяване, че е налице забава в предоставянето на достъп до гаранитраните суми по депозитите.

Във връзка с посоченото по – горе настоящото производство е образувано и продължава по искова молба на С. А. Д. и М. М. В. срещу Българска Н. Банка и Министерство на финансите с претенция за присъждане на обезщетение и установяване на забава и незаконосъобразно бездействие в резултата на твърдяно незаконосъобразно бездействие на БНБ по прилагането на Директива 94/19/ЕО във връзка с изплащането на гарантирания размер на депозитите в [фирма] (К.).

В исковата молба ищите твърдят, че са претърпели вреди в размер на законна лихва за забава за периода на забавено изплащане на гарантираното им вземания СИО от К.. Твърдят, че причинената вреда се дължи на незаконосъобразно бездействие на БНБ и МФ да вземе решение в изпълнение на задълженията, произтичащи от директното

прилагане на правото на ЕС в областта на изплащането на гарантирани депозити в очертаня срок от чл. 1 § 3 т. i от Директива 94/19/ЕО, изменена с Директива 2009/14/ЕО. Твърди нарушения на чл. 120 от ДФЕС във връзка с чл. 3 от Д., както и нарушения на чл. 63 – 65 от и чл. 288 от ДФЕС. В исковата молба посочват и че претендира незаконосъобразно действие, изразяващо се в нарушаване на приложими с директен ефект норми от Общностното право. Претендира се алтернативно незаконосъобразно бездействие по осъществяването на функциите на ефективен банков надзор. В исковата молба освен това ищците са направили искане за отправяне на преюдициално запитване по поставени въпроси до Съда на Европейския съюз.

Съдия – докладчикът като се запозна с материалите по делото и за да се произнесе взе предвид следното:

При извършена служебна проверка настоящият състав установи, че по друго висящо пред Административен съд – [населено място], а именно адм. дело № 560/2016г., 8 състав, е отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз с определение от 04.11.2016г., с което са зададени общо осем на брой въпроса, касаещи конкретния казус по адм.д. № 560/2016г. на АС – [населено място], но относими и към настоящото производство и кореспондиращи с поставените от ищците в това производство въпроси с отправено искане до настоящия състав за отправяне на преюдициално запитване. Въпросите поставени в преюдициалното запитване на АС – [населено място] касаят тълкуването на разпоредбата на чл. 4 § 3 от Д. относно компетентността на съда и реда за разглеждане на исковете за вреди от нарушения на правото на ЕС, както и конкретни 6 въпроса свързани и с настоящия казус.

По преюдициалното запитване все още не е образувано дело пред Съда на Европейския съюз.

Видно от посоченото по – горе отправеното преюдициално запитване по 8 въпроса изцяло обхваща хипотезата на търсената от ищците в това производство защита, тъй като се претендират вреди от нарушение на правото на ЕС, за което конкретен ред по българското законодателство не е предвиден.

Поради това даденото тълкуване на Съда на ЕС по преюдициалното запитване по адм.д. № 560/2016г. на АС – [населено място], следва да бъде съобразено от настоящия съд при постановяване на съдебното решение по настоящото дело. Отправеното запитване от АС – [населено място] кореспондира и с искането на ищците по настоящото производство за отправяне на преюдициално запитване. Доколкото съгласно чл. 633 от ГПК „Решението на Съда на Европейските общности е задължително за всички съдилища и учреждения в Република Б.“, настоящият състав намира, че не следва да отправя ново преюдициално запитване по въпросите, по които е необходимо тълкуване на С., доколкото вече е отправено такова от АС – [населено място].

Във връзка с изложеното и д

околкото и по настоящото дело се иска реализиране на отговорността на Държавата за нарушение на правото на ЕС и е с правно основание чл. 4 § 3 от Д., настоящият състав намира, че за преценката на това кой е компетентният съд да се произнесе по исковата молба и какъв е процесуалният ред, по който следва да бъде разгледана същата, както и по другите въпроси, по които е необходимо тълкуване и отправени с преюдициалното запитване, би следвало да се изчака постановяването на тълкуване на Съда на ЕС по преюдициалното запитване по адм.д. № 560/2016г. на АС – [населено място], за образуването на което настоящият състав на основание чл. 155 от ГПК във

връзка с чл. 144 от АПК прилага копие по делото, относно служебно известни на съда обстоятелства (посоченото определение по адм.д. № 560/2016г. на АС – [населено място] с отправеното преюдициално запитване е публично на сайта на АС – [населено място]).

Наличието на посоченото основание за спиране на настоящото производство не е в противоречие с Тълкувателно решение № 8/2013 от 07.05.2014г. на ОСГК на ВКС по т.д. №8/2013г., тъй като същото постановява, че при образувано тълкувателно дело пред ВКС, по обуславящ правен въпрос, производството по висящо дело може да се спре само в касационна инстанция. Посоченото тълкувателно дело постановява възможност за спиране само в касационната инстанция, не в първата или въззивната, но само в случай, че е образувано тълкувателно дело по обуславящ въпрос. Посоченото тълкувателно решение не касае случаите, когато обуславящият въпрос е повдигнат с отправено запитване – преюдициално запитване - до Съда на Европейския съюз. В тази връзка тук приложима е разпоредбата на чл. 631 от ГПК във връзка с чл. 229 ал. 1 т. 4 от ГПК субсидиарно приложими на основание чл. 144 от АПК. Трайната съдебна практика, както на ВАС, така и на ВКС, освен това приема, че при наличието на отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз може да се спре не само делото, по което е отправено запитването, а и всички други дела с идентичен или сходен предмет, като спирането се постановява с отправянето на запитването, т.е. закона не предпоставя като условие за спирането наличието на вече образувано дело пред Съда на ЕС. (В този смисъл Определение № 9611 от 30.08.2016 г. на ВАС по адм. д. № 12128/2015 г., II о., докладчик съдията Д. Р. Определение № 14117 от 2.11.2011 г. на ВАС по адм. д. № 12431/2011 г., 5-членен с-в, докладчик съдията П. Г. Определение № 540 от 11.07.2011 г. на ВКС по т. д. № 1055/2011 г., I т. о., ТК, докладчик съдията М. К.). Това е логичното разрешение, тъй като да се приеме обратното, би означавало да се допусне постановяване на решение в противоречие с правото на ЕС.

Във връзка с горното съдът намира, че отправеното преюдициално запитване по т. 1 и 2 от определение от 04.11.2016г. на АС – [населено място], 8 състав по адм.д. № 560/2016г. до Съда на Европейския съюз се явява преюдициално по отношение на разрешаването на спора в настоящото производство. Поради това съдът намира, че производството по настоящото дело следва да бъде спряно до постановяването на тълкуване от Съда на Европейския съюз по отправеното преюдициално запитване.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че са налице предпоставките по чл. 631 ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 229 ал. 1 т. 4 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА съдебното производство по настоящото адм. дело № 2879//2016г. по описа на АССГ по исквата молба на С. А. Д., гражданин на Румъния и М. М. В. и двамата с посочен адрес в [населено място] срещу БНБ и Министъра на финансите.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО съгласно чл. 631 ал. 1 изр. второ от ГПК не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: